

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

Slengerik: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af den nye Partisammenslutning, vi have været Vidne til i den sidste Tid. Det forekommer mig, at man ikke har ofret ret mange Ord paa denne Partisammenslutning, men det, tror jeg, er fejl. Den har dog altid noget at betyde, har i alt Fald saa meget at betyde i dansk Politik, at det er værd at ofre den nogle Betragtninger. Det er ikke ofte, at man ser Partier, der have staaet skarpt mod hinanden gennem henvend en Snes Aar, ende med at gaa sammen. Hvis det en Gang imellem sker, at et Parti revner, deler sig i flere mindre Partier, ja, saa vide vi alle, at det afstedkommer en større Ravage ogsaa i Forhandlingerne her i Tinget. Derfor synes jeg, der kunde være nogen Grund til at ofre om ikke mange saa dog nogle Ord paa den nye Partisammenslutning, vi ere bleve Vidne til.

De to Partier, som her have sluttet sig sammen til ét Parti, have i mange Aar bekæmpet hinanden paa det allerskarpeste, og hvis jeg skulde følge de to Partier gennem den sidste Snes Aar, vilde det vist være mig umuligt at gøre dette uden samtidig at anstille nogle Betragtninger over enkelte Mænds politiske Gerning her i Danmark. Der er vist ikke nogen, der vil misforstaa mig, naar jeg siger, at jeg mener, at f. Eks. det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og hele hans politiske Gerning ere i allerhøjeste Grad knyttede sammen med Reformpartiets Tilværelse i det hele. Det samme kunde for de Moderates Vedkommende vist i høj Grad siges om den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Finansminister. Men jeg tror, det vil være nok, at jeg alene holder mig til det ærede Medlem fra Ringkøbing, fordi der allerede i hans politiske Liv og i det, jeg kan anføre derfra, er tilstrækkeligt til at bedømme Værdien af den Partisammenslutning, der er sket, at bedømme, hvorvidt disse Partiers endelige Slutten sig sammen er bygget paa et udmærket godt Grundlag, bundet i Enighed i det væsentlige eller ej.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde forleden, da han indledede Finanslovens første Behandling, at det var nu 10

Aar, siden han indledede Finanslovbehandlingen. Jeg kan godt forstaa, at den Udvikling, der er foregaaet i disse 10 Aar, har haft megen Betydning for det ærede Medlem, og man kan sige, at Betydningen har været gensidig, for han har sikkert ogsaa haft megen Betydning for denne Udvikling. Jeg kan godt forstaa, at den Tid kan fængsle hans Tanker. Det er en Tid, der har været Vidne til hans Ophøjelse i allerhøjeste Grad. Det er en Tid, der ogsaa har været Vidne til hans Fald. Jeg vil imidlertid hellere beskæftige mig med en anden Periode af det ærede Medlems politiske Liv, en anden Tiaarsperiode, og det er den, der er indeholdt i 90'erne. Jeg vil meget hellere, naar jeg i det hele skal se paa det ærede Medlems politiske Gerning, se paa den, der ligger længere tilbage, altsaa særlig paa den, der ligger i 90'erne, og jeg vil indrømme, at i den Tid stod det ærede Medlem fra Ringkøbing som Venstres kloge og dygtige Fører, der førte Partiet fra Nederlaget i 1894 til Sejrens Dag i 1901. Der er vist ikke ret mange i denne Sal, der ville mistænke mig for i særlig Grad at ville lade Hjertet løbe af med mig overfor det ærede Medlem fra Ringkøbing. Men jeg erkender, at Demokratiet i Danmark skylder ham stor Tak for den Maade, hvorpaa han førte an i Kampen for Folketingets og Flertallets Ret her i Danmark. Hvad der er Ret, skal være Ret, og jeg har ikke noget imod at aflægge denne Tak. Men der er en stor Forskel mellem det ærede Medlems politiske Stilling i 90'erne og den Stilling, det ærede Medlem nu indtager, ikke alene derved, at det ærede Medlem i 90'erne stod som Fører for en Hær, der var i Fremmarche, førte den til Angreb, medens han nu er Leder af et Tilbagetog, men ogsaa i hele det ærede Medlems politiske Stilling. Det ses maaske bedst, naar man ser den i Belysning af hans Stilling til de andre Partier.

Det ærede Medlem stod i 90-erne selv som radikal Venstremand — saadan kaldtes han i alt Fald fra moderat Side — i godt Samarbejde med Socialdemokratiet og bekæmpede de Moderate og Højre. Nu staaer det ærede Medlem i nøje Samarbejde med Højre og de Moderate og bekæmper det radikale Venstre og Socialdemokratiet. Det giver selvfølgelig altid nogen Forskel. Naar jeg mindes det ærede Medlem fra Ringkøbing og hans politiske Gerning i 90-erne, mindes jeg ham mest som den, der førte an i Kampen mod de Moderate. Selvfølgelig bekæmpede han ogsaa Højre, men denne Kamp mod Højre